

Tulpių rojus

Kaimų bendruomenės „Milašaičių Dubysa“ nariai po Mamos dienių skirtą renginį „Laiškai Mamai“ surengė išskyla į „Tulpių rojų“ pas Nidą ir Antaną Gedminus, nuostabias gėles - tulpes auginančius. Ar jūs galėtumėte patikėti, kad apie 200 tulpių rūšių auga ne Olandijoje, bet visai šalia mūsų – Tarosų kaime? Manau, tikrai ne...

Šeimininkai tulpes savo malonumui augina nuo 1988 metų, kada p. Nida, pamačiusi gražias gėles pas kaimynę Ariogaloje, nusprendė pati išbandyti savo sugebėjimus. Pirmieji rezultatai nustebino ir šeimininką p. Antaną, kuris tulpes labai pamilo ir myli iki šiol. Vėliau tulpių svogūnėliai į Lietuvą keliavo iš Sočio (Krasnodaro krašto prie Juodosios jūros), Karpatų regiono. Lietuvai atkūrus Nepriklausomybę, daug svogūnėlių buvo perkama iš tuo metu egzistavusios įmonės „Florelit“ ar dalyvaujant įvairiose mugėse. Metai bėgo, tulpių rūšių daugėjo, gėlių plotas plėtėsi, o šiandien, kai žydi 200 rūšių įvairiaspalvių tulpių, atsiveria pasakiško grožio gėlių jūra, kurią mes pavadiname „Tulpių rojumi“. Šis pavadinimas bei lelijinės tulpės simbolis buvo įamžinti Dubysos šimtamečio ažuolo lentoje, kuri ir buvo įteikta mūsų kaimų bendruomenės aktyviems nariams Nidai ir Antanui Gedminams. Antrą kartą gėlių mylėtojus nustebinome, kai įteikėme jų auginamų tulpių nuotraukų fotoalbumą. Džiaugėmės visi: ir šeimininkai, ir mes – svečiai, kad šalia turime puikius draugus, besidalinančius ir džiaugsmu, ir vargu, kai to reikia. Dar kartą supratome, kad geri bei darbštūs žmonės visada gali ir moka rasti bendrą kalbą, uždainuoti gražią lietuvišką dainą, pašokti bei pasilinksinti švenčių metu.

Šeimininkas, kuris pagal specialybę yra inžinierius, mums ilgai pasakojo apie auginamas tulpių rūšis, apie jų dauginimą ir auginimą, apie naujausias tulpių madas. Niekada nebuvo matę žalių ar prie žemės priglundusių tulpių, negalėjome įsivaizduoti, kad tokia plati lelijinių ar papūginių tulpių įvairovė. Buvo be galo įdomu, bet labai sunku įsiminti gėlių pavadinimus. Keletą rūšių visgi pavyko įsiminti – tai „Nakties karalienė“, „Juodoji našlė“, „Aladinas“, „Lenino memorialas“, „Don Kichotas“... O p. Antanas keletą valandų pasakojo mums be pertraukos, kantriai kartodamas pavadinimus ar atsakydamas į panašius klausimus. Kiekvienas iš mūsų, tikriausiai, turime savo pomėgius, bet retai tenka sutikti vyrą, kurio pomėgis būtų gėlės, kuris apie jas žinotų viską, kuris jų priežiūros nepatikėtų niekam kitam, kuris iš metalo vielelių yra susikūręs savo tulpių rūšių diferenciacijos sistemą. Svarbiausia, kad šiuo savo pomėgiu p. Antanas mielai dalinasi su visais, kam įdomu, kam jo ir žmonos p. Nidos „Tulpių rojuje“ augančios ir žydinčios įvairiaspalvės tulpės yra tarsi atgaiva sielai.

Viešėdami „Tulpių rojuje“, kalbėjome apie gyvenimą, apie grožį ir nusprendėme išrinkti 5 gražiausias tulpes. Kiekvienas entuziastingai pradėjome ieškoti gražiausių žiedų. Prabėgo valanda, antra, o mes – vis dar gėlių lauke. Rinkome, rinkome ir supratome, kad kiekviena tulpės rūšis graži savaip, kad kiekvienas iš mūsų turime skirtingą skonį. Galiausiai nusprendėme, kad šią užduotį perduosime kitiems svečiams, kuriems, galbūt, tai bus žymiai lengvesnė užduotis nei mums.

Saulutė nusileido, gražiausios dainos sudainuotos, o mes, apdovanoti puokštėmis nuostabiausių tulpių, grįžome į savo namus, bet tikrai žinojome, kad sekančiais metais ir vėl, kai pavasarį žydės 200 rūšių gėlių, aplankysime Nidos ir Antano Gedminių „Tulpių rojų“.

Nerijus Jarilinas

Kaimų bendruomenės „Milašaičių Dubysa“ pirmininkas